

Sygn. akt IV KO 45/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie zażalenia L. S. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 4 marca 2021r., sygn. akt PR Ds. (...), o odmowie wszczęcia śledztwa, po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w O. z dnia 13 kwietnia 2021 r. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2021r., sygn. akt II Kp (...) Sąd Rejonowy w O., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Uzasadniając wniosek wskazano, że sprawa dotyczy jednego z sędziów Sądu wnioskującego, co do którego odmówiono wszczęcia postępowania o przestępstwo przekroczenia uprawnień, tj. z art. 231 § 1 k.k., zatem rozpoznanie sprawy przez ten Sąd mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu przedmiotowej sprawy jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k.,

odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie do tych okoliczności należą te, występujące w sprawach, w których osobą oskarżoną bądź wskazaną jako podejrzana o popełnienie przestępstwa jest sędzia sądu właściwego lub sądu nadzrędnego. Na gruncie przedmiotowej sprawy pokrzywdzony wskazuje, że jeden z sędziów Sądu Rejonowego w O., w inicjowanej przez niego sprawie, przekroczył swoje uprawnienia i nie dopełnił obowiązków.

Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu wnioskującego, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości żalącego jak i w opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotowe zażalenie.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w O., jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.